Αγία Γυναίκα και το Άγιο Βρέφος της

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/2529/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 5/9/2015 8:10:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 07/11/2026 17:49:43

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 24 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 5/9/2015 8:10:00 μμ

Βιογραφία

Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρουμένη,
Φωναῖς ὑποψελλίζον εἴπετο βρέφος.

Οι Άγιοι αυτοί, μαρτύρησαν μαζί με τον Άγιο Αρέθα (βλέπε 24 Οκτωβρίου). Την Άγια αυτή γυναίκα, την έριξαν στη φωτιά και βλέποντας το αυτό το Άγιο Βρέφος, έπεσε και το ίδιο στη φωτιά παρά τις κολακείες των βασανιστών του.

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης γράφει σχετικά στον Συναξαριστή του:

«Δεν δύναμαι εδώ να σιωπήσω το περί του βρέφους τούτου και νηπίου διήγημα. Όπερ συνεγράφη μεν ελληνιστί, υπό του Αγίου Συμεών του Μεταφραστού, ευρίσκεται δε μεταφρασμένον εις τον Νέον Παράδεισον. Επειδή και τη αληθεία είναι χαριέστατον, κατανυκτικώτατον και τριπόθητον εις τας των Χριστιανών ακοάς. Έστι δε τοιούτον. Μία γυναίκα ευλαβής και ενάρετος είχε παιδίον αρσενικόν, έως πέντε χρόνων. Όταν δε απεκεφαλίσθη ο ανωτέρω Άγιος Μάρτυς Αρέθας, επήγε κοντά εις το λείψανον, και πέρνουσα από το αίμα του Μάρτυρος, άλειψε τον εαυτόν της ομού και το τέκνον της. Έπειτα κατανυχθείσα και θερμανθείσα από τον θείον έρωτα, εκαταράτο και ύβριζε τον τύραννον Εβραίον. Οι δε στρατιώται τας ύβρεις ακούσαντες, άρπασαν αυτήν και την επήγαν εις τον βασιλέα, λέγοντες, όσα κατ' αυτού ελάλησεν. Όστις παρευθύς έδωκεν απόφασιν να την καύσουν. Άψαντες λοιπόν οι στρατιώται πυρκαϊάν, έδεσαν την Αγίαν αγαλλομένην και χαίρουσαν. Το δε παιδίον εθλίβετο και ανεστέναζε, μη υποφέρον την στέρησιν της μητρός του, καθώς και το μικρόν πωλάρι φωνάζει και θλίβεται, όταν χωρισθή από την μητέρα του. Όθεν το μακάριον εκείνο παιδίον, στρέφον τα ομμάτιά του εις ένα και άλλο μέρος, άλλο τι δεν επικαλείτο, πάρεξ το όνομα της ηγαπημένης μητρός του.

Έπειτα βλέπον τον βασιλέα επί θρόνου καθήμενον, τρέχει προς αυτόν και πίπτει εις τους πόδας του, κλαίον και παρακαλών αυτόν ως εδύνετο, με την άναρθρον και ψελλίζουσάν του φωνήν, διά την μητέρα του. Ο δε βασιλεύς ωρέχθη το παιδίον, τούτο μεν, διατί ήτον ωραίον εις την όψιν και χαριέστατον, τούτο δε, και διατί η λαλιά του, αγκαλά και άναρθρος, ήτον όμως γλυκυτάτη και νόστιμη. Πέρνωντας λοιπόν το παιδίον ο βασιλεύς, το εκάθισεν επάνω εις τα γόνατά του και λέγει αυτώ. Ποίον αγαπάς, παιδί μου, από όλα τα πράγματα του κόσμου καλλίτερα; Το παιδίον απεκρίθη, την μητέρα μου αγαπώ. Και δι' αυτήν ήλθον να σε παρακαλέσω, διά να προστάξης να την λύσουν. Ίνα πάρη μαζί της και εμένα εις το μαρτύριον. Ότι πολλαίς φοραίς με εδίδασκε, παρακινούσά με εις το μαρτύριον. Ο δε βασιλεύς, και τι είναι, του είπεν, αυτό το μαρτύριον; Τότε το βρέφος (ω των θαυμασίων σου Δέσποτα, όστις με την χάριν σου σοφίζεις τα νήπια!), τότε λέγω, το θεοφώτιστον νήπιον απεκρίθη. Μαρτύριον είναι, το να αποθάνω διά τον Χριστόν, και πάλιν να ζήσω με αυτόν. Ο τύραννος του λέγει. Και ποίος είναι αυτός ο Χριστός; Το παιδίον απεκρίθη. Ελθέ να υπάγωμεν εις την Εκκλησίαν διά να σου τον δείξω. Τότε βλέπον το βρέφος, πως ετράβιζαν οι στρατιώται την μητέρα του, διά να την ρίψουν εις την πυρκαϊάν, έκλαυσε, λέγον προς τον τύραννον. Άφες με να τρέξω διά να φθάσω την μητέρα μου. Ο τύραννος του λέγει. Άφες την μητέρα σου, και έλα με εμένα. Και εγώ να σου δίδω πωρικά εύμορφα. Τότε το χαριτωμένον και θεόσοφον βρέφος απεκρίθη και λέγει του. Εγώ ελογίαζα πως είσαι Χριστιανός. Και διά τούτο ήλθον και σε επαρακάλουν διά την μητέρα μου. Τώρα δε οπού εκατάλαβα, πως είσαι Εβραίος, λέγω σοι, ότι με Εβραίον δεν θέλω να συγκατοικήσω ποτέ. Αλλ' ούτε όλως καταδέχομαι να λάβω από λόγου σου τίποτε. Μόνον άφες με να υπάγω εις την μητέρα μου.

Θαυμάζοντος δε του βασιλέως την του παιδίου φρονιμάδα και σύνεσιν, συνεβούλευσάν τινες αυτόν να το στείλη εις την βασίλισσαν, μήπως εκείνη με κολακείας, δυνηθή να πείση αυτό ίνα μείνη εις το παλάτιον. Αλλ' όμως η γνώσις του θεοσόφου παιδίου ενίκησε τας πανουργίας εκείνων και μηχανήματα. Το γαρ θεοφώτιστον νήπιον, ουδέ απόκρισιν έδωκεν εις τας συμβουλάς του βασιλέως και λόγια, αλλά όλως διόλου προς μόνην την μητέρα του έβλεπεν. Όταν δε είδε, πως έρριψαν αυτήν εις την φωτίαν, εσυμπόνεσεν η καρδία του. Και καθώς ήτον καθήμενον εις τα γόνατα του βασιλέως, έσκυψε και εδάγκασε δυνατά το μηρί του. Ο δε βασιλεύς πονέσας, το έρριψεν από τα γόνατά του προστάσσωντας ένα άρχοντα διά να το πάρη, και να το κάμη να αρνηθή τον Χριστόν. Αλλά το παιδίον φεύγον επιτηδείως, από εκείνον οπού το έσυρνεν, έτρεξε δρομαίως εις την κάμινον, και πασίχαρον επήδησεν (ω της ανδρίας!) εις το μέσον της καμίνου, εναγκαλισθέν δε γλυκερώς την ποθουμένην μητέρα του, μαζί με αυτήν κληρονομεί του μαρτυρίου τον στέφανον.

Ας λάβουν παράδειγμα από το διήγημα τούτο αι τωριναί μητέρες των Χριστιανών, και ας διδάσκουν τα τέκνα των έτι νήπια όντα, να στέκωνται στερεά εις την πίστιν και ευσέβειαν. Και να αγαπούν ολοκαρδίως τον Ιησούν Χριστόν τον ποιητήν και πλάστην τους. Και αν το καλέση ο καιρός και η χρεία, να προτιμούν θάνατον και μαρτύριον, πάρεξ να αρνηθούν το του Χριστού γλυκύτατον όνομα».

Σχετικές συνδέσεις

1. Άγιος Αρέθας ο Μεγαλομάρτυρας και οι «σὺν αὐτῶ»

Παραπομπές

1. ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET
2. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
3. Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού